

De voorgestelde wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap, die de standaard naturalisatietermijn van vijf naar tien jaar wil verlengen, geeft aanleiding tot ernstige zorgen. Hoewel de maatregel wordt gepresenteerd als een manier om de integratie te versterken en de Nederlandse identiteit te beschermen, blijkt bij nadere beschouwing dat deze in feite negatieve gevolgen zal hebben voor nieuwkomers, de Nederlandse samenleving en de internationale reputatie van Nederland.

1. Vertraagde integratie en uitsluiting van volledige participatie

Het verlengen van de naturalisatietermijn van vijf naar tien jaar verdubbelt feitelijk de tijd waarin rechtmatig verblijvende personen uitgesloten blijven van volledige participatie in de samenleving. Gedurende deze lange wachttijd worden hen belangrijke rechten ontnomen, zoals stemmen bij landelijke verkiezingen en toegang tot bepaalde openbare beroepen, waaronder bij de politie en de krijgsmacht. Veel van deze inwoners werken al, betalen belasting, stichten een gezin en leveren een actieve bijdrage aan de Nederlandse samenleving. Hen tien jaar lang als "buitenstaanders" behandelen, stimuleert frustratie en creëert een perceptie van tweederangsburgers. In plaats van integratie te bevorderen, riskeert deze maatregel vervreemding en desinteresse te veroorzaken, juist op het moment dat verbondenheid en erkenning het hardst nodig zijn.

2. Verzwakte sociale cohesie

Succesvolle integratie is gebaseerd op inclusie, erkenning en gelijke kansen. Beleid dat erkenning langdurig uitstelt, ondermijnt het maatschappelijk vertrouwen en de wederzijdse betrokkenheid. Door naturalisatie uit te stellen, riskeert de wet verdeeldheid te creëren tussen burgers en niet-burgers die in de praktijk hetzelfde dagelijks leven delen. Dit ondermijnt het gedeelde gemeenschapsgevoel dat essentieel is voor cohesie. In plaats van mensen te verenigen onder gemeenschappelijke waarden, verdiept het voorstel de grens tussen "wij" en "zij".

3. Toenemende administratieve en financiële lasten

De praktische gevolgen van deze maatregel reiken verder dan alleen de sociale gevolgen. Migranten zullen hun verblijfsvergunning vaker moeten verlengen, wat leidt tot herhaaldelijke administratieve kosten en extra leges. Dit creëert financiële druk voor personen en gezinnen die al bijdragen aan de Nederlandse samenleving. Tegelijkertijd zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), die al onder aanzienlijke druk staat, te maken krijgen met een zwaardere werklast door het beheer van extra verlengingen. In plaats van het systeem te stroomlijnen, vergroot deze maatregel de inefficiëntie op zowel individueel als institutioneel niveau, zonder duidelijke maatschappelijke voordelen op te leveren.

4. Schade aan de internationale reputatie en het concurrentievermogen van Nederland

Nederland staat al lang bekend als een land dat eerlijkheid, openheid en inclusiviteit in evenwicht brengt. Het verlengen van de naturalisatietermijn tot tien jaar kan deze reputatie schaden. Het geeft het signaal af dat zelfs langdurig, wetgetrouwe inwoners niet worden vertrouwd als gelijkwaardige leden van de nationale gemeenschap. In een tijdperk van wereldwijde concurrentie om talent ontmoedigt een dergelijke boodschap geschoolde werknemers en internationale professionals om Nederland als hun permanente thuis te kiezen. Dit kan het vermogen van het land om talent aan te trekken en te behouden ondermijnen, met negatieve gevolgen voor innovatie, concurrentievermogen en economische groei.

5. Lessen genegeerd uit eerdere pogingen

Het is belangrijk om te onthouden dat in 2017 een soortgelijke poging om de naturalisatietermijn te verlengen van vijf naar zeven jaar, door de Eerste Kamer werd verworpen. De beslissing weerspiegelde de erkenning dat dergelijke verlengingen contraproductief zijn voor integratie en niet de maatschappelijke belangen op de lange termijn dienen. Door nu verder te gaan en de periode te verlengen tot tien jaar, herhaalt u niet alleen die eerdere fout, maar vergroot u ook de potentiële schade. Het negeren van de lessen uit het verleden kan het vertrouwen in het beleidsvormingsproces zelf ondermijnen.

6. Betere alternatieven om integratie te bevorderen

Als het werkelijke doel sterkere integratie is, zou de beleidsfocus moeten verschuiven naar maatregelen die bewezen effectief zijn: het faciliteren van taalverwerving, het verbeteren van de toegang tot onderwijs, het stimuleren van arbeidsmarktparticipatie en het bevorderen van maatschappelijke betrokkenheid. Deze benaderingen stellen nieuwkomers in staat om ten volle bij te dragen aan de Nederlandse samenleving en Nederlandse waarden te omarmen. Ze versterken zowel de individuele capaciteiten als de collectieve cohesie. Het uitstellen van naturalisatie daarentegen verzwakt de basis van integratie, doordat erkenning en erbij horen worden uitgesteld.

Conclusie

De voorgestelde verlenging van de naturalisatietermijn van vijf naar tien jaar is onnodig, contraproductief en schadelijk. Het vertraagt de integratie, creëert onnodige lasten, verzwakt de sociale cohesie, schaadt de reputatie van Nederland en ontmoedigt internationaal talent. In plaats van de Nederlandse samenleving te versterken, riskeert het juist verdeeldheid, inefficiëntie en maatschappelijke kosten op de lange termijn. Om deze redenen dient het voorstel te worden afgewezen.

In plaats van uitsluiting en vertraging zou het Nederlandse beleid moeten investeren in de inclusieve instrumenten die integratie daadwerkelijk bevorderen: taal, onderwijs, werkgelegenheid en participatie. Alleen door nieuwkomers te ondersteunen en te erkennen als volwaardige leden van de samenleving, kan Nederland de sterke, samenhangende en innovatieve toekomst die het nastreeft, veiligstellen.